

Azonosító ART12 2011 04 30

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2011. 04. 03. vasárnap

MÜPA

Az Európai Unió Ifjúsági Zenekara koncertjét láttuk.

A koncert megkezdése előtt eljátszották a magyar és az Európa Unió himnuszát. Már ekkor feltűnt a csodás hangzás és a korrekt előadás mód, bár az utóbbi inkább a karmester érdeme. Idegen zenekarok leginkább a ritmust szokták eltéveszteni magyaros zenék, így a himnusz eljátszásánál is.

A műsor pedig: Wagner nyitányok, és Liszt Ferenc: Les Prélüdes című zenekari darabja. Tomboló siker volt! Igaz, hogy a műsor a nagyon ismert, „üstdobosan zajos” Wagner művekből állt, de ezzel együtt nekem elég volt a Rienzi nyitányt hallani és már bőgtem is!

(Sajnálatos ez a kettős nevelés, az egyik apám szemével nézegetem a nőket, a másik apám fülével hallgatom a zenét, hogy lehet ezt kibírni?)

Mit tanul még az a 17-25 éves fiatal egész életében, ha már most ilyen tökéletes a tudása? Persze tudom új műveket, darabokat és gyakorol, gyakorol szegény éjjel nappal!

2011. 04. 04. hétfő

Nemzeti Színház

Esterházy Péter
Én vagyok a Te
mai revü
ősbemutató

Királynő Molnár Piroska
Az Úr Znamenák István
Amál Schell Judit
Fiú Szabó Kimmel Tamás

Angyalok kara Rába Roland,
Bohoczki Sára e.h.,
Czupi Dániel e.h.,
Ivanics Tamás e.h.,
Szolár Tibor e.h.

látvány Gothár Péter
jelmez Izsák Lili
dramatúrg Morcsányi Géza,
Keszthelyi Kinga
zene Tattár Zsófia
világítás Pető József
rendezőasszisztens Herpai Rita

rendező **Gothár Péter**

Az I. parancsolat alapján íródott műben a szerző az Urat leginkább annak az önleltemondásokkal küszködő középkori férfiembernek ábrázolja, aki az alkoides nehézséggel vívódik, bibelődik a teremtéssel, hangosan elmélkedik az elmúlásról, Esterházy lelkizásáról és filozofikus iróniája, bájos humora, játékos „líralkodó” kedve lenyűgöző nyelvezetben mutatkozik meg.

Én vagyok a Te – kíd? kicsodád? Urad és Teremtőd. A rendeződ. Az apád.
A szeretőd. Nem emlékszem, ki vagyok. És Te vagy az én királyom.
Uram s Parancsolóm. A fiam, te szegény. A halálós betegségem, én szegény.
A hazám, te szegény. Emlékszem.
Esterházy Péter

Jegyek váltathatók
a Nemzeti Színház Jegyirodájában (1061 Budapest, Andrásy út 28.) hétköznap 10 és 18 óra, hétfőn 11 és 19 óra között. Tel.: 373 0963, 373 0964, 373 0995, 373 0996
a színház pénztárában hétköznap 10 és 18 óra között, munkaszüneti és ünnepnapokon 14 és 18 óra között, illetve az előadások kezdetéig. Tel.: 476 6808
online: www.nemzetiszhaz.hu valamint az ismert jegyirodáiban

Az előadás támogatja a
nka
NEMZETI KÖZTUDOMÁNYOS
KÖZMŰVELŐDÉSI
KÖZPONT

9. számú levelemben már volt szó az Alföldi Róbert által kiírt dráma pályázatról, amely szerint a Tíz parancsolat valamelyikére kell darabot írni. (Lásd: Závada Pál: Magyar ünnep 5. parancsolat Ne ölj! Katolikus vallás szerint!)

Az a színdarab, amelyet ma láttunk, Mózes kőtábláinak 1. parancsolata szerint íródott: Én, az Úr vagyok, a Te Istened! (Más szerint: Én vagyok az Örökkévaló, a Te Istened!) (Katolikus vallás szerint: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj! Evangélikusok szerint: Ne tisztelj más isteneket!)

Esterházy Péter nagyon távolról kerülgeti a maga által választott intelmet és mindent bele írt, ami éppen eszébe jutott. Előre bocsátom, hogy végül is tetszett a darab. Fantasztikusan játszottak a színészek. Kiválóan ki volt találva a díszlet, a jelmez, szóval minden tökéletes volt, de.... ami itt jönne, megtöltene pár oldalt, inkább nem.

Az az érzésem, hogy a parancsolat nem is számít, lényeg, hogy legyen egy jó szövegű darab, adjon esélyt a színészeknek a kiváló játékra, és tanuljon meg a néző újra a sorok mögé látni (Részemről 20 év alatt sikerült leszokni, hát most majd újra fülelni fogok). Egyébként a színmű műfaja az író meghatározása szerint: Mai revü, olyan is.

A darab végére mindenki meghal a jó is, a rossz is, illetőleg itt nincs is olyan aki csak jó, vagy csak rossz, ebből is egy kicsi, abból is egy kicsi. Ki marad életben (kell valaki aki legalább a „prológust” elmondja utólag): **a „Hóhányó”!**

(Kicsit szájbarágós, de nem baj! Egyébként a jelenet megoldása egészen kiváló, a halott Urra rálapátolja a Fiú a havat, lapátolja, lapátolja egyre nő a hókupac az Úron, majd belekap a hólapát a hókupacba, repül a rengeteg műhó és már nincs alatta semmi!)

József Attila ezt korábban és egészen röviden írta meg: (nem a hóhányást!)

KÉT HEXAMETER

Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!

Mért ne legyek tisztességes? Kiterítenek úgyis.

1936

Különben a darabból nagyon sok mindent tudhatunk meg:

- a hólapát tulajdonságairól (Znamenák István)
- a hájak csüngéséről (Molnár Piroska)
- a rákbetegségről (Znamenák István)
- hogy mi volt az életben a jó és a rossz (Schell Judit, aki egyébként gyönyörű!)
- hogy minden fiúhoz tartozik egy lány (a fiú szerint), ha ez így van, akkor mindenlányhoz tartoznia kell egy fiúnak is (azt hisszük) (Szabó Kimmel Tamás)
- hogy mindet az Úr (Örökkévaló) szerint cselekszünk.(Mondá az Úr! - mondta!)
- és miért lépnek be a fiatalok a gárdába. (Szabó Kimmel Tamás)

A díszlet pedig telitalálat (jelmez is!), amelyről a darab végére kiderül, hogy az Úrral (Örökkévalóval) együtt egy hintában ülünk!

De miért repül át egy angyal felettünk vigyorogva?

Hogy elmondhassa a főszereplő:

Angyal szállt el felettünk! (Elfogyott a mondanivaló és csend lett?)

„A kérdéssel már a XX. század elején foglalkoztak néhányan (A. Huxley, Hamvas Béla példának okáért), és azt állították, hogy a csend, mint olyan, földünkről alig egy évszázad múlva el fog tűnni. Szép csendben... „

(Ezen jelenet kivitelezése Imi szerint kb.: 1 millió forint lehetett ezekben a szűkös időkben. Ha kimaradt volna, akkor sem lett volna hiány érzetünk!)

Imi, nekem: Eszmei mondanivaló: Én vagyok a Te Örökkévalód! Nincs szükséged másra!

Tessék menni megnézni!

2011. 04. 06. szerda

2011 március » 20. | április » 6. | 10. | május » 18. | 20.

Excelsior!
Liszt Ferenc mennybemenetele
Fekete Gyula

A Magyar Állami Operaház Budapest és a Budapesti Tavaszi Fesztivál közös produkciója

Félműveltségű opera két felvonásban

Szövegíró | Papp András
Karmester | Keszelyák Gergely

Rendező, díszlettervező | Gothár Péter
Jelmeztervező | Bujdosó Nóra
Világítástervező | Pető József

Liszt: Fekete Attila
Az idős Liszt: Fodor Tamás
Carolyne hercegné: Mester Viktória
Águd-hídi Szent Erzsébet: Kertesi Ingrid
Hohenlohe kardinális: Kovács Annamária
IX. Pius: Bárány Péter
Cosima von Bülow: Frankó Tünde
Richard Wagner: Káldi Kiss András
Spiridion: Kiss Tivadar

A Liszt-opera gondolata a bemutatás előtt három évvel született a Budapesti Fesztiválközpontban, s ekkor bármily szokatlannak tűnt is a témaválasztás, nincs benne semmi meglepő, hiszen a társadalmi témák mindegyikében találunk olyan alkotást, mely reflexív viszonyulást kínál a művészetek, ugyanakkor a műnek egyszerre lesz alanya és tárgya. Azt már az első pillanattól tudtam, ha bármilyen történetben ábrázolom is Lisztet, semmiképpen nem zenészként fog megjelenni, mivel az nekem jelenthet könnyen mélyülő csapdát, hanem a zeneszerző Fekete Gyulának is. A színen megjelenő zongorázó Liszt gondolattal a háttérben borsózik, ezért az obligát hangszer felbukkanásának lehetőségét eleve kizártuk. Azt hiszem, ez volt az első: tudtuk, mit nem szeretnénk... Liszt életében volt számos váratlan esemény, románcos, kalandos fordulat és jó néhány olyan drámai konfliktus, melynek megoldásával egy következő hazotti léte. Engem leginkább ezek érdekelték. És amikor már láttam az emberi gyöngösgéteket sem mentes művészt, az őszinteség, a nagylelkű és segítségért barátság, a haragvált, a duhajkodás, a szeretet, a felmagasztalt és megalkotott, a társalgás, az elcsúszás, és itt még sokáig lehetne sorolni, hogy mi volt, akkor már körvonalazódott bennem a történet. Amint az elején elvetettük a zongorázó Liszt ábrázolását, ugyanígy volt még néhány eldöntendő kérdés, főként a történet konstrukciójának egyéb más lehetőségeit. Ha nem dokumentarista, akkor ugyanígy nem lehet tisztán mese sem, mert annak tündérvilágában súlytalan és megfoghatatlanná válik Liszt, márpedig mégiscsak róla kell szólni, az ő életéről, persze valószínűleg nem az egészről, a bölcsőtől a sírig, hanem csak valamennyiről, valamiről, valakivel – volt egy hosszú, súlyos csúszdát terhelő pillanat, amikor azt gondoltam, ilyen operát nem lehet írni. Papp András, az opera librettistája

Ösbemutató » 2011. március 18. World Premiere » 18th March 2011

Fekete Gyula
Liszt Ferenc mennybemenetele
Franz Liszt Goes to Heaven

Félműveltségű opera két felvonásban a Thália Színházban
Semi-serious opera in two acts at the Thália Theatre

www.opera.hu/excelsior

Pompás helyre szólt a jegyünk 1. emelet első sor közép, húha, ilyen jó helyen ülni, szuper (Szakmai jegyet kaptunk 200.- Ft-ért!) A bejáratnál a jegyszedő

félre állított minket, hogy ahová szól a jegyünk onnan semmit nem lehet látni, mert két óriás tükör van felszerelve egymással szemben a nézőtér, és az első emeleti erkély felől! A nézőtéri felügyelő majd kicseréli a jegyünket! Püff neki! Így kezdődött számunkra az új magyar opera Fekete Gyula: Excelsior! – megtekintése. Végül a színpadon az első sorban találtunk helyet, mögöttünk a Polgár Judit, akivel egy páholyban ültünk a Macbeth főpróbáján, de többször volt már jegyünk a MÚPA III. emeletén egymás közelében. Lehet, hogy közös a jegybeszerzési forrása az Imivel?

Akárki, akármit mond nekem tetszett ez a mű! Profi munka. Gothár Péter rendezte és tervezte a díszletet is. Az alapötlet Tőle származhat és a többiek alkalmazkodtak, mert fenti képen látható „kifutópálya” éppen úgy néz ki, mint egy divatbemutató kelléke. És az is, itt vonulnak fel a szereplők csodálatosabbnál, csodálatosabb ruhákban. Persze fel lehet tenni a kérdést, hogy mi volt előbb a tyúk-e vagy a tojás azaz a divattervező, bocsánat jelmeztervező Bujdosó Nóra volt-e az értelmi szerző vagy a Gothár Péter, hogy egy divatbemutató keretei között kell-e játszani ezt a művet? Ez a tény a „hozzáadott érték” a zene és a szöveg együtteséből kialakított műhöz!

A szereplők szépek, különösen a Carolyne hercegnőt alakító Mester Viktória, aki éppen olyan mint a neve „győzedelmes mester”. Nem csak szép, gyönyörűen énekel (szövegmondása nem az igazi, de ezt –sajnos- operai vonatkozásban már megszoktuk). Fekete Attila dettó, és fel bírja emelni a Mester Viktóriát, közben énekelni is képes. A többi szereplőre sem lehet panasz. És felfedeztünk egy ifjú tehetséget Kiss Tivadar személyében, aki a jövő operai buffó szerepkör biztos várományosa, melleleg végig cigánykerekezte a kifutó egyik ágát! Nagy élmény volt az egyetlen prózai szereplő Fodor Tamás, aki az idős Lisztet alakította.

De milyen volt a zene? Erre maga a szerző adja meg a választ: Félkomoly opera! Így is van. A történet éppenséggel nem vidám, de nem is szomorú. A vallásos embernek kötelessége hinni Isten akaratában, márpedig az Isten így rendelé a sorsomat, akkor abba nekem bele kell törődnöm. Liszt pedig mélyen vallásos volt, tehát semmi ellenvetése nem lehetett a sorsával szemben. Lisztről nem mint zenei géniuszról szól ez a mű, hanem az öregedő Lisztről, akinek nem úgy alakul a sorsa, ahogyan eltervezte (ahogy mások eltervezték)! Pápa visszavonja az utolsó pillanatban a házassági engedélyét, a lánya (Cosima, aki egyébként egy álnok, törtető, mindenkit kihasználó nő volt! Ma azt mondanánk, hogy karrierista) férjes asszony létére összeáll Wagnerrel (melleleg Ő is nő is volt). Sok zenét hallott fülével felismerte, hogy a támogatásával Wagner többre fogja vinni, mint Bülow, és új férjével Ő is többre jut, mint Bülow mellett, ezért kéri apja támogatását. Liszt először tiltakozik, őrzöng, majd áldását adja, mit mást tehetne egy apa? Miután Carolynét nem veheti el, lánya ismét házasságot köt, másik gyereke (fiú) meghal, papnak áll és évekig remete életet él. (Persze később újra koncertezni kezd, mindent és mindenkit támogat, megalakítja (nem egyedül) a

Zeneakadémiát, zongora átiratokban népszerűsíti Wagnert szóval úgy él mint egy „celeb”, de ez már egy másik történet.)

Ha módomban állna átíratni magamat ezzel a zenei anyaggal, valószínűleg megkedvelném. Már csak azért is mert sok benne az idézet és a humoros elem, persze nem fogják a suszterinasok reggelre fütyülni az utcán a nótákat, de majdnem, avagy a suszterinasok mostanában nem járnak operába, de az is lehet, hogy nincsenek suszterinasok!

A mű Zimányi Zsófia felkérésére íródott többszörös indíttatásból Liszt Ferenc születésének 200. évfordulójára, és a 2011-es Tavasz Fesztivál-ra. (Külföldit azonban nem láttunk a színházban.)

Egyéb megjegyzéseim:

Nagyon látványos és jól megoldott volt az Árpád-házi Szent Erzsébetnek tulajdonított varázslat. (Liszt zsebében egy levél rózsává változik, és ezt követi a rózsaszirm eső).

Abból az időből, amikor sógora, Henrik kormányozta a grófságot, elmondják, hogy Erzsébet változatlanul folytatta jótékonyágát a szegények között. Az egyik napon Henrik váratlanul tért haza a vadászatról, és találkozott vele, amint épp kosárral a karján igyekezett valahová. Henrik föltartóztatta, és látni akarta, mit visz a kosárban. Erzsébet engedelmesen átadta neki kosarát, melybe a szegények számára élelmet csomagolt, Henrik azonban illatozó rózsákat látott benne, s megszégyenülve útjára kellett bocsátania Erzsébetet. (Forrás: Internet)

Szent Erzsébetet Liszt a védőszentjének tekintette (Lásd még: Szent Erzsébet legendája című Liszt oratórium) így helyénvalónak látom az operába való beillesztését, Szent Erzsébet szerepeltetését.

Erzsébet volt az első harmadrendi ferences szerzetes német (Lajos türingiai örgróf volt a férje) földön, Liszt Ferencet pedig a pest-budai ferencesek konfrátereként, vagyis tiszteletbeli tagjaként tartották számon. (Forrás: Internet)

Erzsébet apja II. András, anyja merániai Gertúd volt az a királyné, aki ellen Tiborc panasza szól és akit Bánk megöl.

(Akinek van kedve nézze meg a Google-ban a Szent Erzsébetről írt életrajzi bejegyzéseket, érdemes!)

2011. 04. 09 szombat

Magyar Színház/ Sinkovits terem

 MAGYAR SZÍNHÁZ
Ahol a látogatás láthatóvá válik

HÁY JÁNOS

HÁROMSZÖGEK

CSALÁDI SZÍNJÁTÉK

FELESÉG	KUBIK ANNA
FÉRFI	HORVÁTH LAJOS OTTÓ
LÁNY	HOLECSKO ORSOLYA
A FELESÉG ANYJA	CSÁSZÁR ANGELA
A SZERETŐ ANYJA	
A FELESÉG APJA	FÜLÖP ZSIGMOND
A SZERETŐ APJA	
DÍSZLET JELMEZ	KALMÁR BENCE
DRAMATURG	GECSÉNYI GYÖRGYI
RENDEZŐASSZISZTENS	LÉVAI ÁGNES
RENDEZŐ	GÖTTINGER PÁL

Férj, feleség, szerető. Vagy férj, szerető, feleség.
A sorrend időről-időre változik... Újra- és újrarájzolódó háromszögek,
avagy egy párkapcsolat kullisztattikái. Jelen, jövő, emlékképek.
Vajon létezik-e megújulás, vagy minden folytatódik ugyanott,
ahol abbamaradt...?

Jegyek válthatók a Magyar Színház közönségvezetésén. 1073 Budapest, Erzsébet körút 21.
A Baróti társaság tagjai a jegy árából 10% kedvezményt kapnak. Internetes jegyvásárlás bankkártyával a www.jegy.hu címen.
Bankkártyát, kultúráutalványt és utalást csak elfogadjunk! Telefon: 322 2879; 322 7877 fax: 342 6175
Magyar Színház | 1077 Budapest, Hevesi Sándor tér 4. | www.magyarshinhaz.hu | Felelős kiadó: Óze Áron

Háy Jánosban nem lehet csalódní! Amit Ő megír az meg van írva, tessék szórakozni. Pedig nem tesz mást csak megírja, amit maga körül lát, hall, sajnos, tehetem hozzá, mert mindig van olyan vonatkozása a szövegeinek, amelyben magára ismer az ember, és ez nem kellemes. Így történt ez ma is! Az ember kényszerűen nevet, vagy szomorú, attól függően, hogy mit hall. A színészek hozzák a jó formájukat Kubik Anna, Császár Angela. A mindig sármos Fülöp Zsigmond mára egy pocakos bácsika lett, de aranyos a papucsférj szerepében. A férfi főszereplőt eddig nem ismertem Horváth Lajos Ottó, amit tudok róla mondani, hogy izzad! Nem tudom, hogy hány éves lehet, de biztosan nincs még 50, ennyinek kell lennie a darab szerint, de Ő csak 40-es lehet, az egészen közélről látott dudorodásai szerint. Így azután inkább a feleség illetve a szerető anyjával értettem egyet, mindkettő utálta a pasit. A feleség anyja szerint a lányához nem volt elég jó, szép, gazdag..., a szerető anyja szerint meg túl öreg a lányához, eddigi nőstényét elhagyó bika, mit akar az Ő kicsi lányától! Sajnos azonban a végére mesévé válik a történet, mert a bika csalódottan vissza kuncsorog a megszokott nőstényéhez, ami a valóságban nem így szokott történni!!!

A darab díszlete funkcionális, ide-oda helyezhető dobogókból áll, amelyek hol asztal, hol ágy, hol meg szekrény szerepét töltik be az igények szerint. Nem

lehetnek túl nehezek sem, mert mozgatásukat többnyire a színészek végzik. A ruhadarabjaikat is ezekből a ládából szedik elő, vagy helyezik vissza. Amikor ilyen jeleneteket látok, mindig izgulok, hogy vajon a kellékes elhelyezte-e azt a piros papucscipőt, ami játszik a jelenetben vagy a terítő ott van-e a fiókban? Mert bizony ilyen szereplői is vannak egy színdarabnak nem csak a színész, aki teljes valóságában megjelenik a színpadon!

Egyébként ez a darab nem tartalmaz mögöttes gondolatokat, itt minden ki van mondva egyszerűen és érthetően, ilyenek vagytok ti emberek szembesüljétek magatokkal! Hogy ez jó színház, vagy nem.....ki tudja, de nem „alföldi” az biztos!

2011. 04. 16. szombat
Thália Színház Arizona Stúdió
Állatkerti történet

THÁLIASZÍNHÁZ
ARIZONA STÚDIÓ

EDWARD ALBEE:
PETER ÉS JERRY / ÁLLATKERTI TÖRTÉNET – MAGYARORSZÁGI ŐSBEMUTATÓ

SZEREPLŐK:
NAGY-KÁLÓZY ESZTER, RUDOLF PÉTER, MÉSZÁROS TIBOR

DÍSZLET- ÉS JELMEZTERVEZŐ: **OLEKSZANDR BILOZUB**

RENDEZŐ: **VIDNYÁNSZKY ATTILA**

A Budapesti Tavasz Fesztivál, a debreceni Csokonai Színház és a Thália Színház közös előadása.

Thália Színház 1065 Budapest, Nagymező u. 22-24.
Telefon: (06)1321-0500 www.thalia.hu

Az Állatkerti történet című Albee darabot már láttuk, elfelejtettem, de előadás közben persze felismertem és azonnal rájöttem, hogy ezt a darabot nem véletlenül felejtettem el, ugyanis nem szeretem. Pedig Albee ezzel a darabjával lépett be az irodalom világába, nagy sikert aratott vele anno.

A Peter és a Jerry című darabot 46 év múlva írta hozzá Albee, egy színházi rendező kérésére, hogy két egy felvonásos darabként lehessen játszani, mert egyedül csak az Állatkerti történet nem elég egy színházi estére. A közös a két darabban a férj (Peter), aki a felesége kérésére kimegy a lakásukkal szemközti parkba olvasni, pipázni. (Gondolom utálja a nej a pipafüstöt.)

Az első történet egy házaspárról szól, akik kb 20-25 évi házasság dög unalmas napjait élik egymás mellett, úgy, hogy már beszélgetni sincs kedvük. Szeretik egymás, van két lányuk, jól keres a férj, minden rendben lenne csak, még csak nem is unják egymást csak ...csak...

Beszélgessünk mondja a feleség, jó mondja a férj....azután semmi. Majd: Beszélünk kellene, mondja a nej, jó mondja a férj, megint semmi. Az idő

múlásáról úgy veszünk tudomást, hogy a nej két „Beszéljünk”, között átvonul a színpadon egy cserép virággal a kezében, ami minden színrelépésekor nagyobb lesz 20 cm-rel, végül egy egészen nagy fát cipel azaz lehet, hogy évek múltak el. Végül a Férj a pénisze köré csoportosul a téma....

A másik történet; Egy magát megölni nem képes férfi addig-addig idegesíti, cukkolja a padon ülő Férjet, egészen addig, amíg a Férj – a korábban a kezébe nyomott - késsel hadonászni nem kezd, és az idegen férfi teljes erejéből belerohan a késbe, magához szorítva a Férjet. Köszönöm! – súgja Férj fülébe és nem derül ki, hogy miért akart meghalni. A Férj viszont sír, őrjöng, tehetetlenségében. Az előző darabban megismertük a természetét, amelyből egyértelműen kiderült a néző számára, hogy nem csak ezért van annyira kétségbeesve, mert megölt egy embert, hanem, mert fel fog bolydulni az addigi nyugalmas élete.

Nagyon tetszett azonban a darab díszlete, amely egy parányi színpadra tudta varázsolni egy emeletes amerikai lakás kényelmes szobáját, amely a 2. részben átalakul parkká. (Két részben, de szünet nélkül megy az előadás, tehát nincs mód az átdíszítésre.) Pillanatok alatt „előáll” a park fákkal, padokkal. A park fái végig jelen voltak az első rész alatt is a színen, csak festmény formájában a falon, majd a szoba falának széthúzásával megjelenik a park, benne a festményen látható fákkal. Ezek a fák kifeszített tüllre vannak festve, amelyek sínen csúsztathatók, mozgathatók, nagyon ötletesen, egyszerűen és mégis látványosan lett megoldva a park színpadképe. Szép volt !

2011. 04. 19 kedd

Marczibányi Téri Művelődési Központ II. kerületi kórustalálkozó

Éneklő Ifjúság II. kerületi kórustalálkozó

3. számként fellépett a Törökvész Úti Általános Iskola Aprók Kara és ebben a Kárpáti Flóra. Meg voltam hatódva és nem csak azért mert fellépett az egyik unokám, hanem mert felidéztek az én gyermekkoromat, mi is éppen ezeket a nótákat harsogtuk. Népdalokat persze:

Siess libám begyet rakni,
Haza megyek tüzet rakni ,

Estére, vacsorára mákos csíkot főzni.

Például még: Fornsete: Nyár – kánon

...Lombos ágon csókot vált az ifjú gerle pár
Nyár van, nyár...

Emlékeztek?

2011. 04. 21. csütörtök

Thália Színház Új Stúdió Pozsgai Zsolt: A kolonc

A homályos képen homályos női alak. Mintha nem is lenne fontos, hogy van. Hogy létezik. A képen is bújkál. Pedig ő nem akar ki. Elsbeth Schragmüller, a "Madame Doctour" néven ismert híres kémnő, aki az első világháborúban a németeknek dolgozott. A legjobb szakembernek számított.....elborult elmével, a fejében egy pisztolygolyóval végezte.....

.....Együtt élt titokzatos betegségével, amely alkalmassá tette őt a kémnő szerepére, de ahogy feladatát elvégezte, a kór ismét elhatalmasodott rajta.....

Szereplők:

Elsbeth Schragmüller:	Bencze Ilona
Helga Bartmann:	Vertig Timea
Dr.Theo Kappler:	Hegedűs Miklós

Rendező: Árkosi Árpád
Diszlet – jelmeztervező: Ondraschek Péter
Zene: Soós Tamás
Asszisztens: Kötél Orsolya

Bemutató időpontja: 2011.02.18.
További előadások: február 21., 24.
Thália Színház, Új Stúdió

Pozsgai Zsolt

A kolonc

marie claire PESTIMŰSOR FEMINA.hu

Azt hiszem, hogy jelen esetben jogosan használhatom az „érdekes” jelzőt. Ez a darab valóban kimeríti az érdekesség fogalmát. Az főszereplő nő (Bencze Ilona) 15 éve egy elmegyógyintézet lakója, a teljes elborulás állapotában. Váratlanul érkezik egy magyar orvosnő, aki különböző pszichoterápiás módszerrel eléri, hogy a nő beszélni, emlékezni kezd.....

Meglepetés a néző számára, hogy talán nem is olyan bolond, mert azt a titkot, amit a két orvos módszeresen ki akar szedni belőle, nem árulja el. Aki ennél többre kíváncsi az nézze meg a darabot!

A stúdió színpad fekete túllfüggönnyel van elválasztva a közönségtől, a jelen időben történő események a függöny mögött játszódnak, amikor a Bencze Ilona „észhezterési” jelenetei vannak, akkor elhúzzák a függönyt azaz a múltrol van szó. Ennek következetességét, azonban már egy idő után nem tudtam követni, csak remélem, hogy folyamatosan érvényesült a darab végéig ez a csiki-csuki.

Nekem legjobban a darab, élőben, játszott zenéje tetszett. Igazából nem is zene volt, csak valami „annak látszó”. Egy - betegnek, kezeltnek, ápolnak beöltözött - férfi húzott-vonott valami elektronikus „hangszert”, ami nagyon, nagyon jó kis hangokat adott ki magából. A játszott mű motívumos zenének bizonyult, mert a főszereplő nőnek külön - jól felismerhető - zenéje volt és

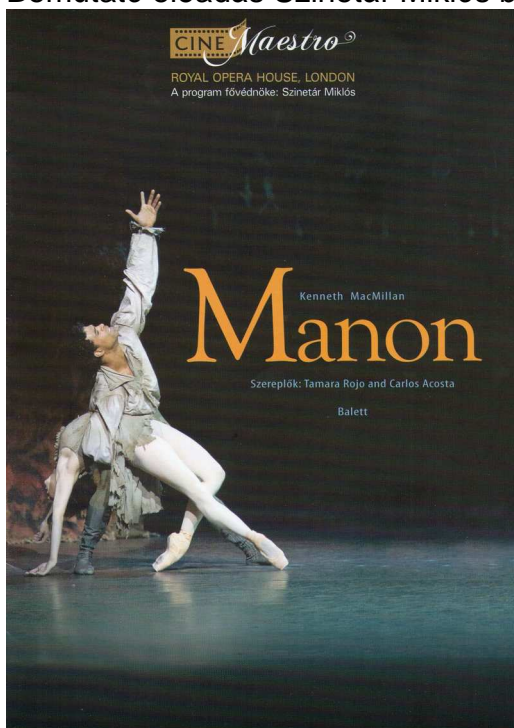
amikor megszólalt a motívuma, tudtuk, hogy ott kell legyen valahol vagy éppen jön, mert a zenéje megidézte. Szóval nekem ez volt a legjobb!

2011. 04. 22. péntek

Cinema City Jules Massenet: Manon balett

Főszerepben: Tamara Rojo és Carlos Acosta

Bemutató előadás Szinetár Miklós bevezetőjével.

Nem csalódtunk ez előadásban, a Covent Garden társulata „hozta” a színvonalát, amiről újra, meg újra megállapítható, hogy fergeteges. Massenet zenéje, legalábbis számomra, egyáltalán nem ismert, talán még soha nem hallottam, viszont annyira lekötött a tánc, hogy egyszer csak azt vettem észre, hogy nem hallom a zenét. Akkor elkezdtem figyelni a muzsikára, de megint csak elvesztettem a fonalat a tánc miatt. (Amin meg folyamatosan ájuldoztam, hogy mire képes az ember a testével!)

Szinetár Miklós bevezetőjéből tudhattuk meg, hogy ilyen zeneműve Massenetnek nincs is, hiszem Massenet műveiből a koreográfus Kenneth MacMillan állította össze a koreográfiájának igénye szerint. A koreográfusoknál ez a módszer „szokás” mondta a Szinetár, mert pl a Seregi László is tett ilyet Goldmark művével, amikor a Makrancos Katát állította színpadra. (Hiába némelyik ember zseniális, a Seregi is az!)

Egyébként Massenetnek ez a műve egy rendes opera és aki arra kíváncsi megnézheti jövőre a MÜPÁ-ban:

A Metropolitan Opera a Müpában

Massenet: Manon A Met új produkciója 2012. április 7. 18:00 - 22:00
Előadóterem

2011. 04. 26 kedd Operett Színház

Két egyfelvonásos operát, két nagyon frappáns, jól feldolgozott profi módon megoldott művet láttunk. Igazi színházi este volt, olyan, ahogyan az a „nagy könyvben meg van írva”. Ugy látszik a Kerényi Miklós Gábornak már nagyon hiányzott az opera és „ráerőltette” a társulatára a „nehezebb műfajt”. Lány korában ugyanis az operában volt rendező, most pedig az Operett Színházban. Az is lehet, hogy mostanáig tartott, egy olyan társulat összehozása, akik megtudnak birkózni a feladattal. És megtudtak...

A Gianni Schicchi nagyon aranyos opera, arról szól, hogy mindenki nagyon kapzsi meg még sok más, egyéb bölcsességről, jó és rossz emberi tulajdonságokról. Gazdag család nem akarja megengedni, hogy az ifjú sarj egy „más városból jött, idegen, szegény család” szépséges lányát feleségül vegye. De nem is nagyon érnek rá a fiú bánatával foglalkozni, mert meghal a Bozó, „Szegény Bozó!” Nagy örökségre számítanak, azonban megtudják, hogy a Bozó mindenét a firenzei papokra hagyta. Ez a helyzet tarthatatlan, a megoldás: Gianni Schicchi! Az opera vége mégsem lesz mindenkinek jó!

A „minden tökéletes” fogalmat azonban nem merítette ki az előadás, mert például nagyon hangos volt, úgy látszik megszokták a mikro port használatát a színészek és ebben a darabban sem tették le. A másik problémám a díszlettel volt, ami egyébként nagyon „jó pofi” megoldásnak tűnt, a gazdag Bozó „háza” egy telepített lakókocsi volt, udvari WC-vel, fáskamrás fürdőszobával és egyebekkel. Persze lehet, hogy a dúsgazdag Bozó egy nagyon zsugori, fősvény egyed volt és mindene bérbe volt adva, ő meg (talán) koldult a sarkon, de azért mégis furcsa volt a nyomorúságos körlet. Szokatlan volt, de lehet, hogy így volt jobb, mert nagyobb lett a kontraszt a megszerzési akarás és a megszerzhető vagyont között. Egyébként meg minden relatív, hontalannak a lakókocsi egy valóságos vagyon!

A másik mű Vajda János operája Márió és a Varázsló. Nagyon tetszett! A második felvonásra megszoktam a hangerőt, kifejezetten élveztem a szereplők csinosságát, egyformán jól táncoltak és énekeltek. Márió hiteles fiatal srác volt, a Cipolla pedig engem is elvarázsolt, nagyon szugesszív, hihető volt a pasi, Szabó P. Szilveszter alakításában. A másik operában megismert díszlet, most nyert igazi értelmet, mert vásáros vontatott lakókocsivá változott, Cipolla utazó színházává és így már tökéletes lett.

Szóval jól működik a Kerényi az operettben. Magával hozta a színházba a nagyobb igényességet az Operaházból, de megtartotta az operett könnyedségét, látványosságát, játékosságát, „felfedezett” olyan darabokat, amelyeknél az előbbi kettősséget kiválóan lehet alkalmazni, és megszületik a jó előadás.

Kellemes hangulatban és időjárási feltételek mellett kísértünk az Andrássy útra, ahová (legnagyobb csodálkozásunkra) halkan elénk gördült a 105-ös autóbusz, a Deák téren elértük a 16-ost és kb. annyi idő alatt, amíg ezt leírtam otthon is voltunk. (Nem írok lassan.)

Ezzel véget is ért az április nevű szeszélyes hónap, voltunk Kunadacson, de azt megírtam külön levélben.

Következik a május éljenek az édesanyák, meg a nem édesanyák is, mert bármikor azzá lehetnek!

Ibici